

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 18.5.2022
COM(2022) 222 final

2022/0160 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv (EU) 2018/2001 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne og direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet

(EØS-relevant tekst)

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Den europæiske grønne pagt sætter energieffektivitet og vedvarende energi i centrum for omstillingen til ren energi. De nuværende internationale spændinger efter Ruslands invasion af Ukraine, den overordnede geopolitiske kontekst og de meget høje energipriser har forstærket behovet for at øge energieffektiviteten og fremskynde udbredelsen af vedvarende energi i Unionen med det formål at have et energisystem, der er mere uafhængigt af tredjelande. Fremskyndelse af den grønne omstilling til vedvarende energi og øget energieffektivitet vil reducere emissionerne, mindske afhængigheden af importerede fossile brændstoffer og sikre overkommelige energipriser for europæiske borgere og virksomheder i alle sektorer af økonomien.

Unionens mål for energieffektivitet og vedvarende energi bør afspejle det presserende behov for at øge energieffektiviteten og fremskynde udbredelsen af vedvarende energi og bør derfor øges. Disse reviderede mål erstatter den ændring af målene, der fremgik af forslagene om omarbejdning af direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet¹ og om ændring af direktiv (EU) 2018/2011 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder,² der blev fremlagt den 14. juli 2021.

I betragtning af at bygninger tegner sig for 40 % af energiforbruget og 36 % af de energirelaterede direkte og indirekte drivhusgasemissioner, er det desuden nødvendigt at øge udbredelsen af solcelleanlæg i bygninger. Dette er en af de hurtigste muligheder for at udbrede vedvarende energi i stor skala, reducere brugen af fossile brændstoffer i bygninger og fremskynde dekarboniseringen og elektrificeringen af deres energiforbrug.

Desuden er langvarige og komplekse administrative procedurer blevet udpeget som en af de største hindringer for investeringer i vedvarende energi og tilhørende infrastruktur. Den foreløbige rapport fra undersøgelsen om forenkling på området for vedvarende energikilder, der er udarbejdet for Kommissionen³ og offentliggjort sammen med nærværende forslag, har vist, at administrations- og netproblemer udgør ca. 46 % af alle identificerede hindringer, og at dette forventes at stige i fremtiden. For nogle udbredte teknologier for vedvarende teknologi, såsom vindkraft og solceller, fylder administrative hindringer i stigende grad set i forhold til andre former for hindringer. Med udviklingen af energiomstillingen, i takt med at teknologier for vedvarende energi modnes og projekterne bliver mindre afhængige af støtteordninger, bliver de administrative hindringer mere fremtrædende.

De mest almindelige hindringer vedrørende den administrative proces for projekter for vedvarende energi, der er identificeret i undersøgelsen om forenkling på området for vedvarende energikilder⁴, er bureaukratiske byrder, uigennemsigtige processer, manglende juridisk sammenhæng samt ufuldstændige og vage rammer og retningslinjer, der fører til forskellige fortolkninger af eksisterende lovgivning fra de kompetente myndigheders side.

¹ COM(2021) 558.

² COM(2021) 557.

³ Technical support for RES policy development and implementation — Simplification of permission and administrative procedures for RES installations ("undersøgelsen om forenkling på området for vedvarende energikilder"), <https://data.europa.eu/doi/10.2833/239077>.

⁴ Undersøgelsen om forenkling på området for vedvarende energikilder identificerer og ranginddeler de forskellige former for administrative hindringer, som projekter for vedvarende energi står over for. Den foreløbige rapport fra undersøgelsen om forenkling på området for vedvarende energikilder, s. 14-16.

Modstridende offentlige goder er den anden vigtigste kilde til hindringer for udbredelsen af anlæg til vedvarende energi. Dette gælder især vindkraft, geotermisk energi og vandkraft samt solceller. De mest fremtrædende blandt dem omhandler miljøbeskyttelse (biodiversitet, beskyttelse af truede arter og beskyttelse af vandområder), anden arealanvendelse og militære/luftforsvarsmæssige spørgsmål.

Yderligere hindringer, der er identificeret i undersøgelsen, vedrører manglende støtte fra politiske beslutningstagere eller langvarig modstand fra offentlige eller private institutioner eller offentligheden selv.

Endelig er der også konstateret problemer i forbindelse med nettilslutninger og driftsprocedurer, som i alvorlig grad påvirker udbredelsen af vedvarende energi i en række medlemsstater.

Den 18. januar 2022 offentliggjorde Kommissionen en opfordring til indsendelse af dokumentation og en åben offentlig høring for at indsamle feedback fra interessenter om tilladelsesprocedurerne og -processerne for projekter for vedvarende energi⁵. Den offentlige høring blev gennemført i forbindelse med udarbejdelsen af Kommissionens henstilling om tilladelsesprocedurer og elkøbsaftaler (PPA), der blev vedtaget den 18. maj sammen med nærværende forslag. Resultaterne af den offentlige høring bekræfter, at administrative hindringer er en vigtig flaskehals med hensyn til at fremskynde udbredelsen af energi fra vedvarende energikilder (se afsnit 3 nedenfor for yderligere oplysninger).

Som følge af disse hindringer kan gennemførelsestiden for projekter for vedvarende energi tage op til ti år. En af forudsætningerne for at fremskynde projekter for vedvarende energi er derfor, at tilladelsesprocedurerne forenkles og forkortes, som det fremgår af REPowerEU-meddelelsen⁶. Forslaget har til formål yderligere at forenkle og forkorte de administrative tilladelsesprocedurer, der gælder for projekter for vedvarende energi, på en koordineret og harmoniseret måde i hele EU. Dette er nødvendigt for at fremskynde udbredelsen af vedvarende energi i hele EU for at sikre opfyldelsen af EU's ambitiøse klima- og energimål for 2030 og målet om klimaneutralitet senest i 2050.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Dette forslag ændrer det eksisterende direktiv (EU) 2018/2001 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder. Det bygger på den eksisterende ramme for strømlining af de administrative procedurer for projekter for vedvarende energi, som bl.a. fastsætter en maksimal varighed af tilladelsesprocessen for anlæg til vedvarende energi. I lyset af den nuværende geopolitiske situation er der imidlertid behov for supplerende foranstaltninger for at øge udbuddet af vedvarende energi i Unionen yderligere. Der er navnlig behov for skærpede foranstaltninger til at fremskynde tilladelsesprocedurerne for nye anlæg til vedvarende energi eller for tilpasning af eksisterende anlæg.

Desuden skal Unionens mål for vedvarende energi være mere ambitiøst. I artikel 1, stk. 2, litra a), i forslaget til ændring af direktiv (EU) 2018/2001, der blev fremlagt den 14. juli 2021⁷, blev dette mål allerede hævet fra 32 % til 40 %. I betragtning af den radikale ændring i markedsvilkårene for fossile brændstoffer, der anvendes til elektricitet, opvarmning og transport, herunder for så vidt angår forhøjede priser og behovet for, at EU udfaser sin

⁵ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13334-Renewable-energy-projects-permit-granting-processes-&-power-purchase-agreements_da.

⁶ REPowerEU: En fælles europæisk indsats for mere sikker og bæredygtig energi til mere overkommelige priser (COM(2022) 108 final) (REPowerEU-meddelelsen).

⁷ COM(2021) 557.

afhængighed af energiimport fra Rusland, er det imidlertid nødvendigt at hæve 2030-målet for vedvarende energi til 45 %, således at vedvarende energi bedre kan bidrage til denne målsætning og til at have konkurrencedygtige energipriser.

Nærværende forslag har også til formål at ændre direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne. På baggrund af de eksisterende rammer for bygningers energimæssige ydeevne og vedvarende energi indføres der forpligtelser for medlemsstaterne til at fremme etableringen af solcelleanlæg i bygninger.

Artikel 4, stk. 1, i forslaget til omarbejdning af direktivet om energieffektivitet, der blev fremlagt den 14. juli 2021, hævdede allerede Unionens energieffektivitetsmål for 2030 til 9 % i forhold til fremskrivningerne i referencescenariet fra 2020. I betragtning af de høje energipriser og en radikal ændring i markedsforholdene, der medfører øget omkostningseffektivitet for energieffektivitetsforanstaltninger, samt behovet for, at Unionen overvinder sin afhængighed af fossile brændstoffer og energiimport fra Rusland, er det imidlertid nødvendigt yderligere at hæve 2030-målet for energieffektivitet til 13 % for at sikre, at dette mål og dekarboniseringsmålene nås hurtigt og på en omkostningseffektiv måde. Forslaget har derfor også til formål at ændre direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet for at styrke energieffektiviteten og øge Unionens 2030-mål for energieffektivitet.

Kommissionen vil underrette Europa-Parlamentet og Rådet om, at:

— Artikel 1, stk. 2, litra a), i det forslag om ændring af direktiv (EU) 2018/2001, der blev fremlagt i juli 2021, bør betragtes som afløst af artikel 1, stk. 2, i nærværende forslag.

— Artikel 2 i nærværende forslag bør betragtes som en tilføjelse til det forslag om omarbejdning af direktiv 2010/31/EU, der blev forelagt den 15. december 2021⁸. Hvis nærværende forslag vedtages, bør dette derfor afspejles i omarbejdningen af nævnte direktiv.

— Artikel 4, stk. 1, i det forslag om omarbejdning af direktiv 2012/27/EU, der blev forelagt den 14. juli 2021, bør betragtes som erstattet af artikel 3 i nærværende forslag. Hvis nærværende forslag vedtages, bør dette derfor afspejles i omarbejdningen af nævnte direktiv.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Forslaget er i overensstemmelse med en bredere vifte af initiativer, der skal øge Unionens modstandsdygtighed og forberede den på eventuelle nødsituationer, herunder Kommissionens "Fit for 55"-forslag, især revisionen af direktiv (EU) 2018/2001 og omarbejdningerne af direktiv 2010/31/EU og 2012/27/EU.

Efter den seneste geopolitiske udvikling udsendte Kommissionen i marts 2022 REPowerEU-meddelelsen. I overensstemmelse med REPowerEU-meddelelsen har Kommissionen offentliggjort en henstilling om fremskyndelse af tilladelsesprocedurerne for projekter om vedvarende energi, ledsaget af en vejledning, der skal hjælpe medlemsstaterne med at fremskynde godkendelsen af anlæg til vedvarende energi. Dette vil give medlemsstaterne redskaberne til allerede nu at begynde at nedbringe den tid, det tager at godkende ansøgninger om anlæg til vedvarende energi, og dermed hurtigt reagere på den hidtil usete energikrise, der er forårsaget af den aktuelle geopolitiske situation. Desuden fremlægger Kommissionen dette forslag for at sikre, at projekter godkendes på en enklere og hurtigere måde i hele Unionen. Det vil give projektiværksættere og investorer en større sikkerhed, at henstillingen følges op af et lovforslag, men medlemsstaterne bør allerede bevæge sig i retning af at fremskynde tilladelsesprocedurerne i overensstemmelse med henstillingen. Desuden kan en hurtig og

⁸ COM(2021) 802.

effektiv gennemførelse af henstillingen spille en central rolle med hensyn til at sikre, at medlemsstaterne opfylder deres nye forpligtelser i henhold til det nuværende forslag.

Forslaget har til formål yderligere at strømline de forskellige trin i tilladelsesprocesserne for vedvarende energi, herunder vurderingen af potentielle miljøvirkninger. Politikker for vedvarende energi og miljø forfølger tæt forbundne mål, da de begge tjener det samme overordnede mål om at opnå modvirkning af klimændringer. Forslaget styrker den rolle, som miljøvurderinger af planer eller programmer, der gennemføres af medlemsstaterne i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF⁹, kan spille for en hurtigere udbredelse af vedvarende energi, navnlig med hensyn til udpegningen af særligt egnede områder for vedvarende energi. Forslaget indeholder også en særlig ramme for tilladelsesprocedurer for individuelle projekter for vedvarende energi beliggende i særligt egnede områder for vedvarende energi og uden for disse områder. En sådan ramme kombinerer på en effektiv måde behovet for hurtigt og enkelt at godkende de fleste projekter, som sandsynligvis ikke vil medføre miljørisici, med et højt beskyttelsesniveau ved at sikre en nærmere undersøgelse af de mest problematiske projekter.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Forslaget er baseret på to retsgrundlag:

— Artikel 194, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde¹⁰ (TEUF), som udgør retsgrundlaget for forslag til foranstaltninger til udvikling af nye og vedvarende energikilder og til fremme af energieffektivitet, der er målene for Unionens energipolitik, jf. artikel 194, stk. 1, litra c), i TEUF.

— Artikel 192, stk. 1, i TEUF, som udgør retsgrundlaget for at ændre anvendelsen af gældende EU-ret på miljøområdet.

• Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

Behov for tiltag på EU-plan

En omkostningseffektiv, hurtig og storstilet udbredelse af bæredygtig vedvarende energi i overensstemmelse med ambitionerne i den europæiske grønne pagt og REPowerEU-meddelelsen kan ikke opnås af medlemsstaterne alene. Der er behov for en EU-tilgang for at give de rette incitamentter til medlemsstater med forskellige ambitionsniveauer til på en koordineret måde at fremskynde energiomstillingen fra det traditionelle energisystem baseret på fossile brændstoffer til et mere integreret og energieffektivt energisystem baseret på vedvarende energi.

Under hensyntagen til de forskellige energipolitikker i medlemsstaterne er der større sandsynlighed for, at tiltag på EU-plan støttet af den solide forvaltningsramme vil nå EU's klimamål og den krævede øgede udbredelse af vedvarende energi end nationale eller lokale foranstaltninger alene.

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet.

¹⁰ EUT C 326 af 26.10.2012, s. 1.

Langvarige og komplekse administrative procedurer er en central hindring for investeringer i vedvarende energi og den dertil knyttede infrastruktur. Varigheden og kompleksiteten af tilladelsesprocedurerne varierer meget mellem de forskellige teknologier for vedvarende energi og mellem medlemsstaterne. Selv om medlemsstaterne kan træffe foranstaltninger til at fjerne de hindringer, der findes på nationalt plan, er der behov for en koordineret europæisk tilgang til at afkorte og forenkle tilladelsesprocedurerne og de administrative processer for at fremskynde den nødvendige udbredelse af vedvarende energi. Dette er igen nødvendigt, for at EU kan nå sine klima- og energimål for 2030 og sit langsigtede mål om klimaneutralitet samt udfase sin afhængighed af russiske fossile brændstoffer og reducere energipriserne. I betragtning af medlemsstaternes forskellige energipolitikker, -prioriteter og -procedurer og i betragtning af at det haster med at fremskynde udbredelsen af vedvarende energi i alle medlemsstater, er der større sandsynlighed for, at en indsats på EU-plan vil nå de krævede mål end en national eller lokal indsats alene.

Der er behov for en indsats på EU-niveau for at sikre, at medlemsstaterne bidrager til det bindende energieffektivitetsmål på EU-plan, og at det opfyldes kollektivt og på en omkostningseffektiv måde. Unionens aktiviteter vil supplere og styrke de nationale og lokale aktiviteter med henblik på at styrke indsatsen inden for energieffektivitet.

EU-merværdi

EU's indsats inden for vedvarende energi og energieffektivitet skaber merværdi, fordi den er mere effektiv end de enkelte medlemsstaters tiltag, idet man undgår en fragmenteret tilgang ved at håndtere omstillingen af det europæiske energisystem på en koordineret måde.

En europæisk tilgang giver alle medlemsstater mulighed for fuldt ud at udnytte deres potentiale til omkostningseffektiv udbredelse af vedvarende energi, der er nødvendig for at nå Unionens klima- og energimål, idet det sikres, at kapaciteten til produktion af vedvarende energi udbredes gnidningsløst i alle medlemsstater.

Unionens energi- og klimamål for 2030 er kollektive mål. I den forbindelse har koordinerede EU-politikker en bedre chance for at omstille Unionen til et klimaneutralt kontinent senest i 2050.

- **Proportionalitetsprincippet**

Initiativet overholder proportionalitetsprincippet. I betragtning af den hidtil usete geopolitiske situation som følge af Ruslands invasion af Ukraine og de høje energipriser er der et klart behov for en koordineret og hurtig indsats for at fremskynde udbredelsen af vedvarende energikilder. Balancen mellem forpligtelser og den fleksibilitet, der er overladt til medlemsstaterne med hensyn til, hvordan målene skal nås, anses for at være passende i betragtning af nødvendigheden af at opfylde klima- og energimålene for 2030 og målet om klimaneutralitet i den europæiske klimalov samt det presserende behov for at reducere både Unionens energiafhængighed og energipriserne.

- **Valg af retsakt**

Dette forslag vedrører et direktiv om ændring af direktiv (EU) 2018/2001 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder med henblik på at øge Unionens mål for vedvarende energi for 2030 og styrke nævnte direktivs bestemmelser om tilladelse (artikel 15-17). Forslaget omfatter også ændringer af direktiv 2010/31/EU med henblik på at fremme solcelleanlæg i bygninger og af direktiv 2012/27/EU med henblik på at øge Unionens energieffektivitetsmål for 2030. Denne revision af direktiv (EU) 2018/2001, direktiv 2012/27/EU og direktiv 2010/31/EU er begrænset til, hvad der anses for nødvendigt for at have mål for vedvarende energi og energieffektivitet, der er i overensstemmelse med den

nuværende presserende situation, og for at øge udbredelsen af solcelleanlæg i bygninger og strømline tilladelsesprocedurerne med henblik på at fremskynde udbredelsen af vedvarende energi.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

• Høringer af interesserede parter

Den 18. januar 2022 offentliggjorde Kommissionen en opfordring til indsendelse af dokumentation og en tre måneders åben offentlig høring for at indsamle feedback fra interessenter om tilladelsesprocedurerne for projekter for vedvarende energi. Den offentlige høring blev gennemført i forbindelse med udarbejdelsen af Kommissionens henstilling om tilladelsesprocedurer og elkøbsaftaler (PPA), der blev vedtaget den 18. maj sammen med nærværende forslag. I den forbindelse afholdt Kommissionen også et arrangement på højt niveau for interessenter og to workshops med henblik på at drøfte eksisterende hindringer og god praksis inden for tilladelsesprocedurerne i de forskellige medlemsstater.

I betragtning af forslagets hastende karakter, som fremsættes som reaktion på den krise, der er udløst af den russiske invasion af Ukraine, og det deraf følgende behov for hurtigst muligt at fremskynde udbredelsen af vedvarende energi, bygger Kommissionen videre på resultaterne af disse høringer og på input fra centrale interessenter på forskellige workshops, møder og fora, navnlig en konference på højt plan om udstedelse af tilladelser til projekter for vedvarende energi og elkøbsaftaler og to workshops om tilladelsesprocedurer for repowering af projekter inden for vindenergi og vandkraft.

Sammenfatning af interessenternes synspunkter

Under den åbne offentlige høring blev der anmodet om synspunkter vedrørende tilladelsesprocedurer hos to grupper af interessenter: offentlige myndigheder og projektiværksættere og -sammenslutninger.

I deres svar anfører 7 ud af 8 offentlige myndigheder (87,5 %), at den største udfordring for udvidelsen af vedvarende energi inden for deres jurisdiktion er den manglende tilgængelighed af lokaliteter på land eller på havet, efterfulgt af manglende netkapacitet (62,5 %), manglende offentlig accept/konflikt mellem offentlige goder (50 %) og procedurerne varighed (50 %). Når der spørges til de største flaskehalse i forbindelse med behandlingen af tilladelser til projekter for vedvarende energi, nævnes kompleksiteten af koordineringen på forskellige myndigheds- eller forvaltningsniveauer som den største hindring af de offentlige myndigheder (75 %), efterfulgt af mangel på menneskelige ressourcer (50 %) og manglende offentlig accept eller konflikt mellem offentlige goder (50 %).

Omkring halvdelen af projektinitiativtagerne og -sammenslutningerne (70/155) udpegede varigheden af de administrative procedurer som den største hindring for, at projekter for vedvarende energi kan realiseres, mens 62 pegede på problemer med nettilslutning. Respondenterne placerede også konkurrence med miljøbestemmelser (44) og kompleksiteten af de gældende krav eller procedurer (35) blandt de vigtigste hindringer. I svarene på spørgsmålene i den åbne tekst understregede respondenterne betydningen af fysisk planlægning, udtrykte støtte til områder med flere formål, såsom agrosolcelleanlæg, og opfordrede til inddragelse af lokalbefolkningen. Den offentlige høring gav også en klar opfordring til et harmoniseret sæt kriterier for udpegningen af egnede projektområder.

Der er taget hensyn til interessenternes synspunkter, som de kom til udtryk i den åbne offentlige høring og under workshopperne, ved udarbejdelsen af nærværende forslag.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Dette forslag bygger på resultaterne af undersøgelsen om forenkling af vedvarende energikilder, som giver et samlet overblik over de eksisterende hindringer i forbindelse med tilladelser, nationale resultatindikatorer samt bedste praksis i forbindelse med tilladelsesprocedurer for vedvarende energi med fokus på administrative hindringer i energisektoren. Den foreløbige rapport om undersøgelsen offentliggøres sammen med vedtagelsen af dette initiativ og henstillingen om tilladelsesprocedurer og elkøbsaftaler. Dette forslag afspejler også de synspunkter, som de relevante interessenter har givet udtryk for under høringsprocessen.

- **Konsekvensanalyse**

På grund af forslagens politisk følsomme og presserende karakter blev der ikke foretaget nogen specifik konsekvensanalyse.

Ovennævnte undersøgelse, den åbne offentlige høring og de omfattende workshoper med interessenter samt Kommissionens egen analyse giver imidlertid et solidt indblik i problemerne i forbindelse med planlægnings- og tilladelsesprocedurer samt mulighederne for at løse dem.

- **Grundlæggende rettigheder**

Med hensyn til overensstemmelse med chartret om grundlæggende rettigheder er det overordnede mål med denne revision at øge energieffektiviteten og anvendelsen af vedvarende energi og reducere drivhusgasemissionerne, og dette er helt i overensstemmelse med chartrets artikel 37, ifølge hvilken et højt miljøbeskyttelsesniveau og forbedring af miljøkvaliteten skal integreres i Unionens politikker og sikres i overensstemmelse med princippet om bæredygtig udvikling.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Dette forslag ændrer et eksisterende direktiv om fremme af vedvarende energi, og de administrative virkninger og omkostninger anslås derfor at være beskedne, da de fleste af de nødvendige strukturer og regler er på plads. Medlemsstaterne vil få visse omkostninger i forbindelse med gennemførelsen af den nye forpligtelse til at udpege "særligt egnede områder for vedvarende energi", men den overordnede strømning af procedurerne forventes at medføre betydelige omkostningsbesparelser for medlemsstaterne. De ekstra omkostninger ved et højere mål for vedvarende energi i EU vil blive opvejet af andre økonomiske, miljømæssige og samfundsmæssige fordele såsom øget forsyningssikkerhed, idet importerede fossile brændstoffer fra tredjelande erstattes af vedvarende energi, og større modstandsdygtighed over for udefra kommende påvirkninger. Desuden vil de bidrage til kulstofdræn og mindske luftforureningen. Forslaget medfører ingen merudgifter for EU-budgettet.

Hvad angår ændringen af direktivet om energieffektivitet og direktivet om bygningers energimæssige ydeevne har forslaget ingen konsekvenser for EU-budgettet. Med hensyn til omkostningerne for medlemsstaterne ændrer forslaget de eksisterende direktiver og bygger i vid udstrækning på strukturer og regler, der allerede er på plads, navnlig når de nye bestemmelser, der er fremsat i forslagene om omarbejdning af de to direktiver, tages i betragtning. Der vil være visse omkostninger forbundet med at gennemføre yderligere foranstaltninger for at bidrage til opfyldelsen af målet for energieffektivitet og den nye forpligtelse vedrørende bygninger, men til gengæld forventes foranstaltningerne at medføre betydelige omkostningsbesparelser for husholdninger og virksomheder.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Efter medlovgivernes vedtagelse af dette ændringsdirektiv vil Kommissionen i løbet af gennemførelsesperioden træffe følgende foranstaltninger for at lette gennemførelsen:

- Tilrettelæggelse af møder med medlemsstaternes eksperter med ansvar for at gennemføre de forskellige dele af direktivet for at drøfte, hvordan de skal gennemføres, og løse tvivlsspørgsmål, enten i forbindelse med den samordnede indsats for vedvarende energikilder (CA-RES), den samordnede indsats for bygningers energimæssige ydeevne (CA-EPBD) og den samordnede indsats for energieffektivitet (CA-EED) eller i et udvalgsformat.
- Mulighed for bilaterale møder og telefonsamtaler med medlemsstaterne i tilfælde af specifikke spørgsmål om gennemførelsen af direktivet.

Efter gennemførelsesfristerne vil Kommissionen foretage en omfattende vurdering af, om medlemsstaterne har gennemført direktivet fuldstændigt og korrekt.

Forordning (EU) 2018/1999 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen indførte en integreret ramme for energi- og klimaplaner, overvågning og rapportering med henblik på at overvåge fremskridtene hen imod klima- og energimålene i overensstemmelse med Parisaftalens gennemsnitlighedskrav. Medlemsstaterne skulle inden udgangen af 2019 forelægge Kommissionen deres integrerede nationale energi- og klimaplaner, som dækker energiunionens fem dimensioner for perioden 2021-2030. Fra 2023 skal medlemsstaterne hvert andet år rapportere om de fremskridt, der er gjort med hensyn til gennemførelsen af planerne, og de skal desuden senest den 30. juni 2023 forelægge Kommissionen deres udkast til ajourføring af planerne, og de endelige ajourføringer skal foreligge den 30. juni 2024. Dette forslag vil ikke skabe et nyt planlægnings- og rapporteringssystem, men vil være underlagt den eksisterende planlægnings- og rapporteringsramme i henhold til forordning (EU) 2018/1999. En fremtidig revision af forordningen om forvaltning vil gøre det muligt at konsolidere disse rapporteringskrav.

- **Forklarende dokumenter (for direktiver)**

Efter Domstolens dom i sagen Kommissionen mod Belgien (sag C-543/17) skal medlemsstaterne vedlægge deres meddelelser om nationale gennemførelsesforanstaltninger tilstrækkeligt klare og præcise oplysninger med angivelse af, hvilke bestemmelser i national ret der gennemfører hvilke bestemmelser i et direktiv. Dette skal angives for hver enkelt forpligtelse, ikke kun på "artikelniveau". Hvis medlemsstaterne opfylder denne forpligtelse, behøver de i princippet ikke at fremsende yderligere forklarende dokumenter om gennemførelsen til Kommissionen.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

De vigtigste bestemmelser, der i væsentligt omfang ændrer direktiv (EU) 2018/2001, direktiv 2012/27/EU og direktiv 2010/31/EU, eller tilføjer nye elementer er følgende:

Artikel 1, stk. 1, tilføjer en ny definition til artikel 2 i direktiv (EU) 2018/2001 for at definere "særligt egnet område for vedvarende energi".

Artikel 1, stk. 2, ændrer artikel 3, stk. 1, i direktiv (EU) 2018/2001 ved at øge Unionens mål for vedvarende energi til 45 %. Denne artikel erstatter ændringen af artikel 3, stk. 1, i direktiv

(EU) 2018/2001 i forslaget om ændring af direktiv (EU) 2018/2001, der blev vedtaget den 14. juli 2021¹¹.

Ved artikel 1, stk. 3, indsættes et nyt stk. 2a i artikel 15, der pålægger medlemsstaterne at fremme afprøvning af nye teknologier for vedvarende energi, samtidig med at der anvendes passende sikkerhedsforanstaltninger.

Ved artikel 1, stk. 4, indsættes en ny artikel 15b om medlemsstaternes forpligtelse til at udpege de land- og havområder, der er nødvendige for installation af anlæg til produktion af energi fra vedvarende energikilder for at opfylde deres nationale bidrag til opfyldelsen af 2030-målet for vedvarende energi.

Ved artikel 1, stk. 5, indsættes en ny artikel 15c om medlemsstaternes forpligtelse til at vedtage en eller flere planer om udpegningen af "særligt egnede områder for vedvarende energi", som er særligt egnede områder til installation af produktion af energi fra vedvarende energikilder.

Artikel 1, stk. 6, erstatter artikel 16 i direktiv (EU) 2018/2001, udvider anvendelsesområdet for tilladelsesproceduren, præciserer tilladelsesprocedurens begyndelse og kræver, at det er de hurtigste administrative og retlige procedurer, der er til rådighed ved klager i forbindelse med en ansøgning om projekter for vedvarende energi.

Ved artikel 1, stk. 7, indsættes en ny artikel 16a, som regulerer tilladelsesprocessen for særligt egnede områder for vedvarende energi.

Ved artikel 1, stk. 8, indsættes en ny artikel 16b, som regulerer tilladelsesprocessen uden for særligt egnede områder for vedvarende energi.

Ved artikel 1, stk. 9, indsættes en ny artikel 16c, som regulerer tilladelsesprocessen for installation af solenergiudstyr i kunstige konstruktioner.

Ved artikel 1, stk. 10, indsættes en ny artikel 16d for at sikre, at anlæg til produktion af energi fra vedvarende energikilder, deres nettilslutning, selve det tilknyttede net eller lagringsaktiver formodes at være af tungtvejende offentlig interesse til specifikke formål.

Ved artikel 2 indsættes en ny artikel 9a i direktiv 2010/31/EU om medlemsstaternes forpligtelse til at sikre, at nye bygninger er "solenergiklare", og til at installere solcelleanlæg i bygninger. Denne nye artikel 9a bør afspejles i den omarbejdning af direktiv 2010/31/EU, som Kommissionen forelagde et forslag til den 15. december 2021¹².

Ved artikel 3 ændres artikel 3 i direktiv 2012/27/EU, idet Unionens mål for energieffektivitet øges. Denne ændring bør erstatte ændringen ved artikel 4, stk. 1, i den omarbejdning af direktiv 2012/27/EU, som Kommissionen forelagde et forslag til den 4. juli 2021¹³.

Artikel 4 vedrører gennemførelsen.

¹¹ COM(2021) 557.

¹² COM(2021) 802.

¹³ COM(2021) 558.

Artikel 5 omhandler ikrafttrædelse.

Artikel 6 vedrører direktivets adressater.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV**om ændring af direktiv (EU) 2018/2001 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne og direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
 under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1, og 194, stk. 2,
 under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
 efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
 under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁴,
 under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget¹⁵,
 efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
 ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forbindelse med den europæiske grønne pagt¹⁶ blev målet om, at Unionen skal blive klimaneutral i 2050, og målet om en reduktion af drivhusgasemissionerne på 55 % senest i 2030 fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119¹⁷. Dette kræver en energiomstilling og en betydelig højere andel af vedvarende energikilder i et integreret energisystem.
- (2) Vedvarende energi spiller en afgørende rolle for opfyldelsen af disse mål, eftersom energisektoren i dag bidrager med over 75 % af de samlede drivhusgasemissioner i Unionen. Ved at reducere disse drivhusgasemissioner bidrager vedvarende energi også til at tackle miljørelaterede udfordringer, såsom tab af biodiversitet, og til at reducere forurening i overensstemmelse med målene i handlingsplanen for nulforurening.
- (3) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001¹⁸ fastsætter et bindende EU-mål om, at andelen af energi fra vedvarende energikilder senest i 2030 skal udgøre

¹⁴ EUT C [...] af [...], s. [...].

¹⁵ EUT C [...] af [...], s. [...].

¹⁶ Meddelelse fra Kommissionen COM/2019/640 final, Den europæiske grønne pagt.

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 ("den europæiske klimalov") (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1).

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82).

mindst 32 % af Unionens endelige bruttoenergiforbrug. I henhold til klimaplanen¹⁹ skal andelen af vedvarende energi i det endelige bruttoenergiforbrug øges til 40 % senest i 2030 for at nå Unionens mål for reduktion af drivhusgasemissioner²⁰. På den baggrund foreslog Kommissionen i juli 2021 som led i pakken til gennemførelse af den europæiske grønne pagt at fordoble andelen af vedvarende energi i energimikset i 2030 i forhold til 2020 for at nå op på mindst 40 %. I REPowerEU-meddelelsen²¹ er der skitseret en plan, der gør EU uafhængig af russiske fossile brændstoffer længe før udgangen af dette årti. Ifølge meddelelsen er det planen at fremskynde udbredelsen af vind- og solenergi, idet den gennemsnitlige udbredelsestakt øges, og at etablere yderligere vedvarende energikapacitet inden 2030 for at muliggøre en større produktion af vedvarende brint. Europa-Parlamentet og Rådet opfordres endvidere til at overveje et højere eller tidligere mål for vedvarende energi. I den forbindelse bør Unionens mål for vedvarende energi hæves til 45 % for at øge det nuværende tempo i udbredelsen af vedvarende energi betydeligt og dermed fremskynde udfasningen af EU's afhængighed samt øge tilgængeligheden af mere sikker og bæredygtig energi i Unionen til en overkommelig pris.

- (4) Langvarige administrative procedurer er en af de største hindringer for investeringer i vedvarende energi og den dertil knyttede infrastruktur. Disse hindringer omfatter de gældende reglers kompleksitet i forbindelse med udvælgelse af lokaliteter og administrative tilladelser til projekter, kompleksiteten i og varigheden af vurderingen af projekternes miljøvirkninger, problemer med nettilslutning, begrænsninger i mulighederne for at tilpasse teknologispecifikationer i løbet af tilladelsesproceduren og personaleproblemer hos de tilladelsesudstedende myndigheder eller netoperatører. For at fremskynde udbredelsen af projekter for vedvarende energi ("VE-projekter") er det nødvendigt at vedtage regler, der vil forenkle og forkorte tilladelsesprocesserne.
- (5) Direktiv (EU) 2018/2001 strømliner kravene for at forenkle de administrative procedurer for godkendelse af anlæg til vedvarende energi ved at indføre regler om tilrettelæggelsen og den maksimale varighed af den administrative del af tilladelsesprocessen for VE-projekter, der omfatter alle relevante tilladelser til opførelse, repowering og drift af anlæg og deres nettilslutning.
- (6) En yderligere forenkling og afkortning af de administrative tilladelsesprocesser på en koordineret og harmoniseret måde er nødvendig for at sikre, at Unionen når sine ambitiøse klima- og energimål for 2030 og målet om klimaneutralitet senest i 2050, samtidig med at der tages hensyn til den europæiske grønne pagts princip om ikke at gøre skade. Indførelsen af kortere og klare frister for de afgørelser, der skal træffes af de myndigheder, som er kompetente til at udstede tilladelser til anlæg til vedvarende energi på grundlag af en fuldstændig ansøgning, vil fremskynde udbredelsen af VE-projekter. Der bør imidlertid skelnes mellem projekter i områder, der er særligt egnede til udbredelse af VE-projekter, hvor fristerne i særlig grad kan strømlines (særligt egnede områder for vedvarende energi), og projekter, der er beliggende uden for disse områder.
- (7) Nogle af de mest almindelige problemer, som initiativtagere til VE-projekter står over for, vedrører procedurer, der er fastlagt på nationalt eller regionalt plan for vurdering

¹⁹ Meddelelse fra Kommissionen, COM(2020) 562 final af 17.9.2020: Styrkelse af Europas klimaambitioner for 2030 — Investering i en klimaneutral fremtid til gavn for borgerne.

²⁰ Punkt 3 i Kommissionens meddelelse COM(2020) 562.

²¹ REPowerEU: En fælles europæisk indsats for mere sikker og bæredygtig energi til mere overkommelige priser (COM(2022) 108 final) (REPowerEU-meddelelsen).

af de foreslåede projekters indvirkning på miljøet. Det er derfor hensigtsmæssigt at strømline visse miljørelaterede aspekter af tilladelsesprocedurerne og -processerne for VE-projekter.

- (8) En hurtigere udrulning af VE-projekter kunne understøttes af strategisk planlægning, der gennemføres af medlemsstaterne. Medlemsstaterne bør identificere de land- og havområder, der er nødvendige for at installere anlæg til produktion af energi fra vedvarende energikilder for at opfylde deres nationale bidrag hen imod det reviderede 2030-mål for vedvarende energi, der er fastsat i artikel 3, stk. 1, i direktiv (EU) 2018/2001. Sådanne områder bør afspejle deres skønnede forløbskurver og den samlede planlagte installerede kapacitet og bør fastlægges ved hjælp af teknologi til vedvarende energi, der er fastsat i medlemsstaternes ajourførte nationale energi- og klimaplaner i henhold til artikel 14 i forordning (EU) 2018/1999. Ved fastlæggelsen af de nødvendige land- og havområder bør der tages hensyn til tilgængeligheden af vedvarende energikilder og potentialet i de forskellige land- og havområder til produktion af vedvarende energi inden for de forskellige teknologier, den forventede energiefterspørgsel generelt og i de forskellige regioner i medlemsstaten samt tilgængeligheden af relevant netinfrastruktur, lagring og andre fleksibilitetsværktøjer under hensyntagen til den kapacitet, der er nødvendig for at tage højde for den stigende mængde vedvarende energi.
- (9) Medlemsstaterne bør udpege de områder, der er særligt egnede til at udvikle VE-projekter, til særligt egnede områder for vedvarende energi, idet der skelnes mellem teknologier, og hvor udbredelsen af den specifikke type vedvarende energikilder ikke forventes at få væsentlig indvirkning på miljøet. Ved udpegningen af særligt egnede områder for vedvarende energi bør medlemsstaterne så vidt muligt undgå beskyttede områder og tage hensyn til genopretningsplaner. Medlemsstaterne kan udpege særligt egnede områder for vedvarende energi, der er specifikke for en eller flere typer anlæg til vedvarende energi, og bør angive, hvilken eller hvilke typer vedvarende energi der egner sig til produktion i hvert enkelt særligt egnet område for vedvarende energi.
- (10) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF²² fastsætter miljøvurderinger som et vigtigt redskab til at integrere miljøhensyn i udarbejdelsen og vedtagelsen af planer og programmer. Med henblik på at udpege særligt egnede områder for vedvarende energi bør medlemsstaterne udarbejde en eller flere planer, der omfatter identifikation af områder og de gældende regler og afbødningsforanstaltninger for projekter, der er beliggende i hvert enkelt særligt egnede område. Medlemsstaterne kan udarbejde en enkelt plan for alle særligt egnede områder for vedvarende energi og teknologier eller teknologispecifikke planer, der identificerer et eller flere særligt egnede områder for vedvarende energi. Hver plan bør underkastes en miljøvurdering i overensstemmelse med betingelserne i direktiv 2001/42/EF med henblik på at vurdere indvirkningerne på de relevante områder, der er udpeget i en sådan plan, af hver enkelt teknologi til vedvarende energi. Gennemførelse af en miljøvurdering i overensstemmelse med direktiv 2001/42/EF med henblik herpå vil gøre det muligt for medlemsstaterne at have en mere integreret og effektiv tilgang til planlægning og at tage hensyn til miljøhensyn i en tidlig fase af planlægningsprocessen på strategisk plan. Dette vil bidrage til at øge udbredelsen af forskellige vedvarende energikilder på en hurtigere og strømlinet måde, samtidig med at disse projekters negative miljøvirkninger minimeres.

²² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmets indvirkning på miljøet.

- (11) Efter vedtagelsen af planen eller planerne om udpegning af særligt egnede områder for vedvarende energi bør medlemsstaterne overvåge de væsentlige miljøvirkninger af gennemførelsen af planer og programmer for bl.a. på et tidligt tidspunkt at identificere uforudsete skadelige virkninger og være i stand til at træffe passende afhjælpende foranstaltninger i overensstemmelse med direktiv 2001/42/EF.
- (12) Bestemmelserne i UNECE's (De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa) konvention om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet²³ ("Århuskonventionen") om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, navnlig bestemmelserne om offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse, finder fortsat anvendelse, hvor det er relevant.
- (13) Udpegningen af særligt egnede områder for vedvarende energi bør have til formål at sikre, at produktion af vedvarende energi fra disse områder sammen med eksisterende anlæg til vedvarende energi, fremtidige anlæg til vedvarende energi uden for sådanne områder og samarbejdsmekanismer vil være tilstrækkelig til at nå medlemsstaternes bidrag til Unionens mål for vedvarende energi som fastsat i artikel 3, stk. 1, i direktiv (EU) 2018/2001.
- (14) I de udpegede særligt egnede områder for vedvarende energi bør VE-projekter, der er i overensstemmelse med de regler og foranstaltninger, som er fastlagt i den eller de planer, som medlemsstaterne har udarbejdet, formodes ikke at have væsentlige indvirkninger på miljøet. Der bør derfor være en undtagelse fra kravet om at gennemføre en specifik miljøkonsekvensvurdering på projektniveau som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU²⁴, med undtagelse af projekter, der kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet i en anden medlemsstat, eller hvis en medlemsstat, der kan forventes at blive berørt i væsentlig grad, anmoder herom. Forpligtelserne i henhold til UNECE's Espoo-konvention af 25. februar 1991 om vurdering af virkningerne på miljøet på tværs af landegrænserne bør fortsat gælde for medlemsstater, hvor projektet kan forventes at få betydelige grænseoverskridende virkninger i et tredjeland.
- (15) Udpegningen af særligt egnede områder for vedvarende energi bør gøre det muligt for anlæg til vedvarende energi, deres nettilslutning samt samplacerede energilagingsfaciliteter beliggende i disse områder at drage fordel af forudsigelighed og strømlinede administrative procedurer. Navnlig bør projekter, der er beliggende i særligt egnede områder for vedvarende energi, være omfattet af administrative hasteprocedurer, herunder en stiltiende aftale i tilfælde af, at den kompetente myndighed ikke reagerer på et administrativt skridt inden for den fastsatte frist, medmindre det pågældende projekt er omfattet af krav om en miljøkonsekvensvurdering. Disse projekter bør også nyde godt af klart afgrænsede frister og retssikkerhed med hensyn til procedures forventede resultat. Efter at have modtaget en ansøgning om projekter i et særligt egnet område for vedvarende energi bør medlemsstaterne foretage en hurtig screening af ansøgningen for at fastslå, om der er stor sandsynlighed for, at projekterne i betragtning af det berørte geografiske

²³ Rådets afgørelse 2005/370/EF af 17. februar 2005 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet (EUT L 124 af 17.5.2005, s. 1).

²⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet.

områdes miljøfølsomhed vil give anledning til væsentlige uforudsete skadelige virkninger, som ikke er blevet påpeget i forbindelse med den miljøvurdering af planen eller planerne om udpegning af særligt egnede områder for vedvarende energi, der gennemføres i overensstemmelse med direktiv 2001/42/EF. Alle projekter, der er beliggende i særligt egnede områder for vedvarende energi, bør anses for at være godkendt ved afslutningen af en sådan screeningproces. Kun hvis medlemsstaterne har klare beviser for, at et givet projekt med stor sandsynlighed vil medføre sådanne væsentlige uforudsete skadelige virkninger, bør medlemsstaterne, efter at have begrundet en sådan beslutning, underkaste projektet en miljøvurdering i overensstemmelse med direktiv 2011/92/EF og, hvor det er relevant, direktiv 92/43/EØF²⁵. I betragtning af behovet for at fremskynde udbredelsen af vedvarende energikilder bør en sådan vurdering foretages inden for seks måneder.

- (16) I betragtning af behovet for at fremskynde udbredelsen af vedvarende energikilder bør udpegningen af særligt egnede områder for vedvarende energi ikke forhindre, at der nu og fremover iværksættes VE-projekter i andre områder, der er egnede til udbredelse af vedvarende energi. Sådanne projekter bør fortsat være omfattet af forpligtelsen til at foretage en særlig miljøkonsekvensvurdering i overensstemmelse med direktiv 2001/92/EU og bør være underlagt de procedurer, der er fastsat for VE-projekter beliggende uden for særligt egnede områder. For at fremskynde udstedelsen af tilladelser i det omfang, det er nødvendigt for at nå det mål for vedvarende energi, som er fastsat i direktiv (EU) 2018/2001, bør de procedurer, der gælder for projekter beliggende uden for særligt egnede områder, ligeledes forenkles og strømlines med indførelsen af klare maksimumsfrister for alle trin i proceduren, herunder specifikke projektvis miljøvurderinger.
- (17) Anvendelse af land- og havområder til flere formål på samme tid, f.eks. produktion af vedvarende energi og andre anvendelser af (såsom fødevarerproduktion, naturbeskyttelse eller naturgenopretning) mindsker begrænsningerne for anvendelsen af disse områder. I den forbindelse er fysisk planlægning et vigtigt redskab til i en tidlig fase at kortlægge og styre synergivirkningerne i forbindelse med anvendelsen af land- og havområder. Medlemsstaterne bør undersøge, muliggøre og fremme de forskellige formål for de områder, der er udpeget som et resultat af de vedtagne foranstaltninger vedrørende fysisk planlægning.
- (18) Opførelse og drift af anlæg til produktion af vedvarende energi kan føre til lejlighedsvis drab eller forstyrrelse af fugle og andre arter, der er beskyttede i henhold til direktiv 92/43/EØF eller direktiv 2009/147/EF²⁶. Sådanne drab eller forstyrrelser vil imidlertid ikke blive betragtet som forsætlige i henhold til disse direktiver, hvis der under et projekts opførelse og drift er truffet passende afbødende foranstaltninger for at undgå kollisioner eller forebygge forstyrrelser, og hvis der gennemføres en passende overvågning for at vurdere effektiviteten af sådanne foranstaltninger, og der på baggrund af de indsamlede oplysninger træffes yderligere foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at den pågældende arts bestand ikke påvirkes negativt i væsentlig grad.

²⁵ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992).

²⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7).

- (19) Ud over at installere nye anlæg til vedvarende energi har repowering af eksisterende anlæg til vedvarende energi et betydeligt potentiale til at bidrage til opfyldelsen af målene for vedvarende energi. Da de eksisterende anlæg til vedvarende energi normalt er blevet installeret på steder med et betydeligt potentiale for vedvarende energikilder, kan repowering sikre den fortsatte anvendelse af disse anlæg og samtidig mindske behovet for at udpege nye anlæg til VE-projekter. Repowering omfatter yderligere fordele såsom den eksisterende nettilslutning, en offentlig accept, der sandsynligvis er større, og viden om miljøpåvirkninger. Repowering af VE-projekter indebærer ændring eller udvidelse af eksisterende projekter i forskellig grad. Tilladelsesprocessen, herunder miljøvurderinger og -screening, for repowering af vedvarende energiprojekter bør begrænses til kun at omfatte de potentielle virkninger af ændringen eller udvidelsen i forhold til det oprindelige projekt.
- (20) Direktiv (EU) 2018/2001 indfører strømlinede tilladelsesprocedurer for repowering. For at imødekomme det stigende behov for at foretage repowering af eksisterende anlæg til vedvarende energi og for fuldt ud at udnytte de fordele, det giver, er det hensigtsmæssigt at indføre en endnu kortere procedure for at foretage repowering af anlæg til vedvarende energi beliggende i særligt egnede områder, herunder en kortere screeningprocedure. Med henblik på repowering af eksisterende anlæg til vedvarende energi, der er beliggende uden for særligt egnede områder, bør medlemsstaterne sikre en forenklet og hurtig tilladelsesproces, som ikke bør overstige et år, samtidig med at der tages hensyn til den europæiske grønne pagts princip om ikke at gøre skade.
- (21) Installation af solenergiudstyr sammen med tilhørende samplacerede lagrings- og nettilslutninger i eksisterende eller fremtidige strukturer, der er oprettet til andre formål end produktion af solenergi, med undtagelse af kunstige vandoverflader såsom tage, parkeringsområder, veje og jernbaner, giver typisk ikke anledning til bekymring med hensyn til konkurrerende anvendelser af plads eller miljøpåvirkning. Disse anlæg kan derfor drage fordel af kortere tilladelsesprocedurer.
- (22) Vedvarende energikilder er afgørende for at bekæmpe klimaændringer, reducere energipriserne, mindske Unionens afhængighed af fossile brændstoffer og sikre Unionens forsyningssikkerhed. Med henblik på den relevante EU-miljølovgivning bør medlemsstaterne, når de foretager de nødvendige vurderinger af de enkelte sager for at fastslå, om et anlæg til produktion af energi fra vedvarende energikilder, dets nettilslutning, selve det tilknyttede net eller lagringsaktiver i et bestemt tilfælde er af tungtvejende offentlig interesse, formode, at disse anlæg og den tilhørende infrastruktur er af tungtvejende offentlig interesse og tjener folkesundheden og sikkerheden, medmindre der er klar dokumentation for, at projekterne har betydelige negative indvirkninger på miljøet, som ikke kan afbødes eller kompenseres. Når sådanne anlæg anses for at være af tungtvejende offentlig interesse og tjene folkesundheden og sikkerheden, vil projekterne kunne drage fordel af en forenklet vurdering.
- (23) For at sikre en gnidningsløs og effektiv gennemførelse af bestemmelserne i dette direktiv yder Kommissionen medlemsstaterne støtte gennem instrumentet for teknisk støtte²⁷, der tilvejebringer skræddersyet teknisk ekspertise til at udforme og gennemføre reformer, herunder dem, der øger anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, fremmer en bedre integration af energisystemet, udpeger specifikke

²⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/240 af 10. februar 2021 om oprettelse af et instrument for teknisk støtte.

områder, der er særligt egnede til installation af anlæg til produktion af vedvarende energi, og strømliner rammerne for godkendelse og tilladelsesprocesser for anlæg til vedvarende energi. Den tekniske støtte omfatter f.eks. styrkelse af den administrative kapacitet, harmonisering af de lovgivningsmæssige rammer og udveksling af relevant bedste praksis.

- (24) Direktiv (EU) 2018/2001 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (25) Der er et presserende behov for at mindske afhængigheden af fossile brændstoffer i bygninger og fremskynde bestræbelserne på at dekarbonisere og elektrificere deres energiforbrug. For at skabe grundlag for en omkostningseffektiv installation af solenergiteknologi på et senere tidspunkt bør alle nye bygninger gøres "solenergiklare", dvs. udformes med henblik på at optimere potentialet for produktion af solenergi på grundlag af den lokale solindstråling, så det er muligt senere at installere solenergiteknologi uden bekostelige strukturelle indgreb. Desuden bør medlemsstaterne sikre, at der etableres egnede solcelleanlæg i nye bygninger, både til beboelse og erhvervsbrug, og i eksisterende erhvervsbygninger. En storstilet udbredelse af solenergi i bygninger vil yde et væsentligt bidrag til at beskytte forbrugerne mere effektivt mod stigende og svingende priser på fossile brændstoffer, medføre, at sårbare borgere i mindre grad udsættes for høje energiomkostninger, og resultere i bredere miljømæssige, økonomiske og sociale fordele. For at udnytte potentialet i solcelleanlæg i bygninger effektivt bør medlemsstaterne fastlægge kriterier for gennemførelsen af forpligtelsen til etablering af solcelleanlæg i bygninger og eventuelle undtagelser herfra i overensstemmelse med solenergianlæggenes vurderede tekniske og økonomiske potentiale og egenskaberne ved de bygninger, der er omfattet af denne forpligtelse.
- (26) Direktiv 2010/31/EU bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (27) Energieffektivitet er et centralt indsatsområde, uden hvilket der hverken kan opnås uafhængighed af fossile brændstoffer og energiimport fra Rusland eller fuld dekarbonisering af Unionens økonomi. Nødvendigheden af at udnytte mulighederne for at opnå omkostningseffektive energibesparelser har udmøntet sig i Unionens nuværende politik for energieffektivitet. I december 2018 blev et nyt overordnet EU-energieffektivitetsmål for 2030 på mindst 32,5 % (sammenlignet med det forventede energiforbrug i 2030) medtaget som en del af "pakken om ren energi til alle europæere". For at øge uafhængigheden og modstandsdygtigheden og nå det øgede klimaambition bør energieffektivitetsforbedringen øges yderligere til mindst 39 % for endelig energi og 41,5 % for primærenergi på grundlag af fremskrivningerne for 2030 i referencescenariet fra 2007.
- (28) Ændringen i Eurostats metode til beregning af energibalancen og forbedringerne i de efterfølgende modelfremskrivninger nødvendiggør imidlertid en ændring af grundscenariet. Ved at anvende samme tilgang til at fastsætte målet, dvs. at sammenholde det med de fremtidige fremskrivninger af grundscenariet, bør ambitionen for Unionens energieffektivitetsmål for 2030 fastsættes i forhold til fremskrivningerne i referencescenariet fra 2020 for 2030, der afspejler de nationale bidrag fra de nationale energi- og klimaplaner. Med dette ajourførte referencescenarie vil Unionen skulle øge sit ambitionsniveau for energieffektivitet yderligere med mindst 13 % i 2030 i forhold til indsatsniveauet under referencescenariet fra 2020. Den nye metode til at udtrykke ambitionsniveauet for Unionens mål påvirker ikke det faktiske niveau for den nødvendige indsats
- (29) Direktiv 2012/27/EU bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

- (30) Målet for dette direktiv, nemlig at reducere drivhusgasemissionerne, energifafhængigheden og energipriserne, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af foranstaltningens omfang bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (31) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter²⁸ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er

berettiget, navnlig efter Domstolens dom i sagen Kommissionen mod Belgien²⁹ (sag C-543/17) —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer af direktiv (EU) 2018/2001

I direktiv (EU) 2018/2001 foretages følgende ændringer:

- (1) I artikel 2 tilføjes følgende som nr. 9a):

9a) "særligt egnet område for vedvarende energi": et bestemt land- eller havområde, som en medlemsstat har udpeget som særlig egnet til installation af anlæg til produktion af energi fra vedvarende energikilder, bortset fra biomassefyrringsanlæg.

- (2) Artikel 3, stk. 1, affattes således:

"1. Medlemsstaterne sikrer i fællesskab, at andelen af energi fra vedvarende energikilder senest i 2030 udgør mindst 45 % af Unionens endelige bruttoenergiforbrug."

- (3) I artikel 15 indsættes følgende som stk. 2a:

"2a. Medlemsstaterne fremmer afprøvning af nye teknologier for vedvarende energi i pilotprojekter i den virkelige verden i en begrænset periode; afprøvningen skal være i overensstemmelse med gældende EU-lovgivning og ledsages af passende sikkerhedsforanstaltninger for at sikre en sikker drift af elektricitetssystemet og undgå uforholdsmæssige indvirkninger på det indre markedes funktion, og den skal foregå under tilsyn af en kompetent myndighed."

- (4) Følgende artikel 15b indsættes:

²⁸ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

²⁹ Domstolens dom af 8. juli 2019, Kommissionen mod Belgien, C-543/17, ECLI: EU: C: 2019:573.

"Artikel 15b

Kortlægning af de områder, som er nødvendige for nationale bidrag til opfyldelse af 2030-målet for vedvarende energikilder

- (1) Senest [1 år efter ikrafttrædelsen] udpeger medlemsstaterne de nødvendige land- og havområder til installation af de anlæg til produktion af energi fra vedvarende energikilder, der er påkrævet for at opfylde deres nationale bidrag til opfyldelse af 2030-målet for vedvarende energi i overensstemmelse med artikel 3 i dette direktiv. Sådanne områder skal stå i et rimeligt forhold til de skønnede forløbskurver og den samlede planlagte installerede mærkeeffekt pr. teknologi til vedvarende energi, der er fastsat i medlemsstaternes nationale energi- og klimaplaner som ajourført i henhold til artikel 14 i forordning (EU) 2018/1999.
- (2) Når medlemsstaterne udpeger de områder, der er omhandlet i stk. 1, tager de hensyn til:
 - (a) tilgængeligheden af vedvarende energikilder og potentialet for forskellige teknologiers produktion af vedvarende energi i land- og havområderne
 - (b) den forventede energiefterspørgsel
 - (c) tilgængeligheden af relevant netinfrastruktur, lagerkapacitet og andre fleksibilitetsværktøjer eller potentialet for at skabe en sådan netinfrastruktur og lagerkapacitet.
- (3) Medlemsstaterne støtter, at de områder, der er udpeget som følge af forpligtelsen i stk. 1, anvendes til flere forskellige formål."
- (5) Følgende artikel 15c indsættes:

"Artikel 15c

Særligt egnede områder for vedvarende energi

- (1) Senest [2 år efter ikrafttrædelsen] vedtager medlemsstaterne en eller flere planer, hvori der inden for de i artikel 15b, stk. 1, omhandlede områder udpeges særligt egnede områder for en eller flere typer vedvarende energikilder. I den eller de pågældende planer skal medlemsstaterne:
 - (a) udpege tilstrækkeligt homogene land- og havområder, hvor udbredelsen af en eller flere bestemte typer vedvarende energi ikke forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet i betragtning af de særlige forhold, der gør sig gældende for det udvalgte område. Med henblik herpå skal medlemsstaterne:
 - prioritere kunstige og bebyggede overflader såsom tage, transportinfrastrukturområder, parkeringsområder, affaldsanlæg, industriområder, miner, kunstige indre vandområder, søer eller reservoirer, og, hvor det er relevant, rensningsanlæg til byspildevand samt forringede landområder, der ikke kan anvendes til landbrug
 - udelukke Natura 2000-områder, naturparker og reservater, de identificerede trækruter for fugle samt andre identificerede områder på grundlag af følsomhedskort og de værktøjer, der er omhandlet i næste punkt, bortset fra kunstige og bebyggede arealer beliggende i

disse områder såsom tage, parkeringsområder og transportinfrastruktur.

- anvende alle passende værktøjer og datasæt til at identificere de områder, hvor anlæggene for vedvarende energi ikke vil have nogen væsentlig indvirkning på miljøet, herunder risikokortlægning for vilde dyr og planter.
- (b) fastsætte passende regler for de udpegede særligt egnede områder for vedvarende energi, herunder for de afbødende foranstaltninger, der skal vedtages for installation af anlæg til vedvarende energi, samplacerede energilagingsanlæg samt de aktiver, der er nødvendige for deres tilslutning til nettet, for at undgå eller, hvis det ikke er muligt, i væsentlig grad reducere de negative miljøvirkninger, der kan opstå. Hvis det er relevant, sikrer medlemsstaterne, at der træffes passende afbødende foranstaltninger for at forebygge de situationer, der er beskrevet i artikel 6, stk. 2, og artikel 12, stk. 1, i direktiv 92/43/EØF, artikel 5 i direktiv 2009/147/EØF og artikel 4, stk. 1, litra a), nr. i) og ii), i direktiv 2000/60/EF. Reglerne skal være indrettet efter de særlige forhold, der gør sig gældende for hvert område, der udpeges som særligt egnet område for vedvarende energi, den eller de teknologier til vedvarende energi, der skal installeres i hvert område, og de identificerede indvirkninger på miljøet. Overholdelse af de pågældende regler og de enkelte projekters gennemførelse af passende afbødende foranstaltninger skal medføre en formodning om, at projekterne ikke overtræder disse bestemmelser, jf. dog artikel 16a, stk. 4 og 5. Hvis nye afbødende foranstaltninger, der har til formål så vidt muligt at forebygge drab eller forstyrrelse af arter, der er beskyttet i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF og direktiv 2009/147/EØF, eller andre former for miljøpåvirkning, ikke er blevet afprøvet i vidt omfang med hensyn til deres effektivitet, kan medlemsstaterne tillade, at de anvendes i et eller flere pilotprojekter i en begrænset periode, forudsat at effektiviteten af foranstaltningerne overvåges nøje, og at der straks tages passende skridt, hvis de viser sig ikke at være effektive. .

I planen redegør medlemsstaterne for den vurdering, der er foretaget for at udpege hvert enkelt særligt egnede område på grundlag af kriterierne i litra a) og for at identificere passende afbødende foranstaltninger.

- (2) Inden vedtagelsen skal planen eller planerne om udpegning af særligt egnede områder for vedvarende energi underkastes en miljøvurdering, der gennemføres i overensstemmelse med betingelserne i direktiv 2001/42/EF, og, hvis planerne omfatter kunstige og bebyggede arealer beliggende i Natura 2000-områder og sandsynligvis vil påvirke disse områder væsentligt, en passende vurdering i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3, i direktiv 92/43/EØF.
- (3) Planen eller planerne om udpegning af særligt egnede områder for vedvarende energi offentliggøres og revideres regelmæssigt, som minimum i forbindelse med ajourføringen af de nationale energi- og klimaplaner i henhold til artikel 14 i forordning (EU) 2018/1999."
- (6) Artikel 16 affattes således:

"Artikel 16

Tilrettelæggelse af og hovedprincipper for tilladelsesprocessen

- (1) Tilladelsesprocessen omfatter alle relevante administrative tilladelser til at opføre, foretage repowering af og drive anlæg med henblik på produktion af energi fra vedvarende energikilder, samplacerede energilagringsanlæg samt de aktiver, der er nødvendige for deres tilslutning til nettet, herunder tilladelser til nettilslutning og miljøvurderinger, hvor sådanne er påkrævet. Tilladelsesprocessen omfatter alle procedurer, lige fra anerkendelsen af ansøgningens gyldighed i overensstemmelse med stk. 2 til den eller de relevante myndigheders meddelelse af den endelige afgørelse om procedurens resultat.
- (2) Senest 14 dage efter modtagelsen af en ansøgning vedrørende anlæg beliggende i særligt egnede områder og senest en måned efter modtagelsen af en ansøgning vedrørende anlæg beliggende uden for særligt egnede områder skal den kompetente myndighed godkende ansøgningen eller, hvis initiativtageren ikke har fremsendt alle de oplysninger, der er nødvendige for at behandle en ansøgning, anmode initiativtageren om at indgive en fuldstændig ansøgning senest 14 dage efter modtagelsen af anmodningen. Hvis initiativtageren ikke indgiver en fuldstændig ansøgning inden for denne frist, kan den kompetente myndighed afvise ansøgningen skriftligt. I tilfælde af afvisning begrundes den kompetente myndigheds afgørelse. Initiativtageren kan indgive en ny ansøgning på et hvilket som helst tidspunkt efter en sådan afvisning. Datoen for den kompetente myndigheds anerkendelse af ansøgningens gyldighed gælder som tilladelsesprocessens startdato.
- (3) Medlemsstaterne opretter eller udpeger et eller flere kontaktpunkter. På anmodning af ansøgeren skal disse kontaktpunkter vejlede om og lette hele den administrative proces for ansøgning om og tildeling af tilladelse. En ansøger behøver kun at kontakte ét kontaktpunkt i hele den administrative proces. Kontaktpunktet vejleder ansøgeren gennem den administrative ansøgningsproces, herunder de miljørelaterede trin, på en gennemsigtig måde, frem til processens afslutning, hvor de ansvarlige myndigheder træffer en eller flere afgørelser, og det forsyner ansøgeren med alle nødvendige oplysninger og inddrager andre administrative myndigheder, hvor det er relevant. Kontaktpunktet sikrer, at fristerne for de tilladelsesprocedurer, der er fastsat i dette direktiv, overholdes. Ansøgere skal også kunne fremsende relevante dokumenter i digital form. Senest [2 år efter ikrafttrædelsen] sikrer medlemsstaterne, at alle procedurer gennemføres i elektronisk format.
- (4) Kontaktpunktet stiller en procedurehåndbog til rådighed for initiativtagere til anlæg til produktion af vedvarende energi, som også udtrykkeligt omhandler mindre projekter og VE-egenforbrugeres projekter, og gør disse oplysninger tilgængelige online. I onlineoplysningerne angives det kontaktpunkt, der er relevant for ansøgerens ansøgning. Hvis medlemsstaten har mere end et kontaktpunkt, angives det i onlineoplysningerne, hvilket kontaktpunkt der er relevant for ansøgerens ansøgning.
- (5) Medlemsstaterne sikrer, at ansøgere har nem adgang til enkle procedurer for bilæggelse af tvister om tilladelsesprocesser og udstedelse af tilladelser til at bygge og drive anlæg til vedvarende energi, herunder, hvor det er relevant, alternative tvistbilæggelsesmekanismer.

- (6) De frister, der er fastsat i artikel 16a, 16b og 16c, finder anvendelse, uden at det berører søgsmål, retsmidler og andre sager ved en domstol eller ret og alternative tvistbilægelsesmekanismer, herunder klageprocedurer, udenretslige klager og midler, og kan forlænges, så længe sådanne procedurer varer.
 - (7) Medlemsstaterne sikrer, at administrative og retlige klager i forbindelse med et projekt til udvikling af anlæg til produktion af vedvarende energi eller den tilknyttede nettilslutning, herunder klager, der vedrører miljøaspekter, underkastes den hurtigste administrative og retlige procedure, der findes på det relevante nationale, regionale og lokale plan."
- (7) Følgende indsættes som artikel 16a:

Artikel 16a

Tilladelsesprocessen for projekter i særligt egnede områder for vedvarende energi

- (1) Medlemsstaterne sikrer, at den tilladelsesproces, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, ikke overstiger et år for projekter i særligt egnede områder for vedvarende energi. Hvis det er behørigt begrundet i usædvanlige omstændigheder, kan denne etårsperiode forlænges med op til tre måneder. I så fald giver medlemsstaterne initiativtageren klare oplysninger om de usædvanlige omstændigheder, der begrundet forlængelsen.
- (2) Tilladelsesprocessen for repowering af anlæg og for nye anlæg med en elkapacitet på mindre end 150 kW, samplacerede energilagingsfaciliteter samt deres nettilslutning, som er beliggende i særligt egnede områder for vedvarende energi, må ikke overstige seks måneder. Hvis det er behørigt begrundet i usædvanlige omstændigheder, såsom i tvingende sikkerhedsmæssige grunde, hvor repoweringprojektet har en væsentlig indvirkning på nettet eller anlæggets oprindelige kapacitet, størrelse eller ydeevne, kan denne etårsperiode forlænges med op til tre måneder. Medlemsstaterne giver klart initiativtageren klare oplysninger om de usædvanlige omstændigheder, der begrundet forlængelsen.
- (3) Uden at det berører stk. 4 og 5, og uanset artikel 4, stk. 2, i direktiv 2011/92/EU og punkt 3, litra a), b), d), h) og i), og punkt 6, litra c), alene eller sammenholdt med punkt 13, litra a), i bilag II til nævnte direktiv, i den udstrækning dette vedrører VE-projekter, er nye ansøgninger om anlæg til vedvarende energi, bortset fra biomassefyrringsanlæg, herunder repowering af anlæg, i allerede udpegede særligt egnede områder for den pågældende teknologi, samplacerede lagringsfaciliteter samt deres tilslutning til nettet undtaget fra kravet om, at der skal foretages en særlig miljøkonsekvensvurdering i henhold til artikel 2, stk. 1, i direktiv 2011/92/EU, forudsat at de pågældende projekter er i overensstemmelse med de regler og foranstaltninger, der er fastsat i henhold til artikel 15c, stk. 1, litra b). Undtagelsen fra anvendelsen af direktiv 2011/92/EU gælder ikke for projekter, der kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet i en anden medlemsstat, eller hvis en medlemsstat, der kan forventes at blive berørt i væsentlig grad, anmoder om en miljøkonsekvensvurdering, jf. artikel 7 i nævnte direktiv.

Uanset artikel 6, stk. 3, i direktiv 92/43/EØF underkastes de i første afsnit omhandlede anlæg ikke en vurdering af deres indvirkning på Natura 2000-lokaliteter.

- (4) Medlemsstaternes kompetente myndigheder foretager en screening af de ansøgninger, der er omhandlet i stk. 3. Formålet med screeningen er at fastslå, om der er stor sandsynlighed for, at projekterne i betragtning af de berørte geografiske områders miljøfølsomhed vil give anledning til væsentlige uforudsete skadelige virkninger, som ikke er blevet påpeget i forbindelse med den miljøvurdering af planen eller planerne om udpegning af særligt egnede områder for vedvarende energi, der gennemføres i overensstemmelse med direktiv 2001/42/EF, og, hvis det er relevant, med direktiv 92/43/EØF. Den screening, der foretages for repowering af projekter, begrænses til kun at omfatte de potentielle virkninger af ændringen eller udvidelsen i forhold til det oprindelige projekt.

Med henblik på en sådan screening skal initiativtageren til projektet fremlægge oplysninger om projektets karakteristika, om dets overensstemmelse med de regler og foranstaltninger, der er fastlagt i henhold til artikel 15c, stk. 1, litra b) og c), for det specifikke særligt egnede område, om eventuelle yderligere foranstaltninger, der er vedtaget for projektet, og om, hvordan disse foranstaltninger afbøder miljøvirkninger. Screeningen skal være afsluttet senest 30 dage efter datoen for indgivelse af ansøgninger om nye anlæg til vedvarende energi, med undtagelse af ansøgninger om anlæg med en elektrisk kapacitet på mindre end 150 kW. For sådanne anlæg og for nye ansøgninger om repowering af anlæg skal screeningen afsluttes inden for 15 dage.

- (5) Efter screeningprocessen godkendes de i stk. 3 omhandlede ansøgninger ud fra et miljømæssigt perspektiv, uden at der kræves en udtrykkelig afgørelse fra den kompetente myndighed, medmindre den kompetente myndighed træffer en behørigt begrundet administrativ afgørelse baseret på klar dokumentation om, at der er stor sandsynlighed for, at et givet projekt i betragtning af det berørte geografiske områdes miljøfølsomhed vil få betydelige uforudsete skadelige virkninger, som ikke kan afbødes med de foranstaltninger, der er angivet i planen eller planerne om udpegning af særligt egnede områder, eller som initiativtageren har foreslået for projektet. En sådan afgørelse gøres tilgængelig for offentligheden. Sådanne projekter underkastes en vurdering i overensstemmelse med direktiv 2011/92/EF, og, hvis det er relevant, en vurdering i henhold til artikel 6, stk. 3, i direktiv 92/43/EØF, som skal gennemføres senest seks måneder efter screeningafgørelsen.
- (6) I tilladelsesprocessen for de ansøgninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, medfører manglende svar fra de relevante administrative organer inden for den fastsatte frist, at de specifikke administrative skridt betragtes som godkendt, undtagen i de tilfælde, hvor det givne projekt er genstand for en miljøkonsekvensvurdering i overensstemmelse med stk. 5. Alle deraf følgende afgørelser gøres offentligt tilgængelige.

- (8) Følgende indsættes som artikel 16b:

Artikel 16b

Tilladelsesprocessen for projekter uden for særligt egnede områder for vedvarende energi

- (1) Medlemsstaterne sikrer, at den tilladelsesproces, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, ikke overstiger to år for projekter, der er beliggende uden for særligt egnede områder for vedvarende energi. Hvis det er behørigt begrundet i usædvanlige omstændigheder, kan denne toårsperiode forlænges med op til tre måneder. I så fald giver medlemsstaterne initiativtageren klare oplysninger om de usædvanlige omstændigheder, der begrundet forlængelsen.
- (2) Når der kræves en miljøvurdering i henhold til direktiv 2011/92/EU eller direktiv 92/43/EØF, gennemføres den efter en enkelt procedure, der samler alle relevante vurderinger af et givet projekt. Når en sådan miljøkonsekvensvurdering er påkrævet, afgiver den kompetente myndighed under hensyntagen til initiativtagerens oplysninger en udtalelse om omfanget og detaljeringsgraden af de oplysninger, som initiativtageren skal medtage i miljøkonsekvensvurderingsrapporten, og dette omfang udvides ikke efterfølgende. Hvis et givet projekt har vedtaget passende afbødende foranstaltninger, betragtes drab eller forstyrrelse af arter, der er beskyttet i henhold til artikel 12, stk. 1, i direktiv 92/43/EØF og artikel 5 i direktiv 2009/147/EF, ikke som forsættelig. Hvis nye afbødende foranstaltninger, der har til formål så vidt muligt at forebygge drab eller forstyrrelse af arter, der er beskyttet i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF og direktiv 2009/147/EØF, eller andre former for miljøpåvirkning, ikke er blevet afprøvet i vidt omfang med hensyn til deres effektivitet, kan medlemsstaterne tillade, at de anvendes i et eller flere pilotprojekter i en begrænset periode, forudsat at effektiviteten af foranstaltningerne overvåges nøje, og at der straks tages passende skridt, hvis de viser sig ikke at være effektive. Tilladelsesprocessen for repowering af projekter og for nye anlæg med en elkapacitet på mindre end 150 kW, samplacerede lagerfaciliteter samt deres nettilslutning, der er beliggende uden for særligt egnede områder for vedvarende energi, må ikke overstige et år, inklusive miljøvurderinger, hvis sådanne er påkrævet i henhold til relevant lovgivning. Hvis det er behørigt begrundet i usædvanlige omstændigheder, kan denne etårsperiode forlænges med op til tre måneder. Medlemsstaterne giver initiativtagerne klare oplysninger om de ekstraordinære omstændigheder, der begrundet forlængelsen.

Medlemsstaterne fremmer repowering af projekter, der er beliggende uden for særligt egnede områder, ved at sikre, at en miljøvurdering, der måtte være påkrævet for et projekt i henhold til Unionens miljølovgivning, begrænses til kun at omfatte de potentielle virkninger af ændringen eller udvidelsen i forhold til det oprindelige projekt."

- (9) Følgende indsættes som artikel 16c:

"Artikel 16c

Tilladelsesprocedure for installation af solenergiudstyr i kunstige konstruktioner

- (1) Medlemsstaterne sikrer, at den tilladelsesproces, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, for så vidt angår installation af solenergiudstyr, herunder bygningsintegrerede solcelleanlæg, i eksisterende eller fremtidige kunstige konstruktioner, med undtagelse af kunstige vandoverflader, ikke overstiger tre måneder, forudsat at hovedformålet med sådanne konstruktioner ikke er

produktion af solenergi. Uanset artikel 4, stk. 2, i direktiv 2011/92/EU, og punkt 3, litra a) og b), alene eller sammenholdt med punkt 13, litra a), i bilag II til nævnte direktiv, er en sådan installation af solenergiudstyr, hvis det er relevant, undtaget fra kravet om, at der skal foretages en særlig miljøkonsekvensvurdering i henhold til artikel 2, stk. 1, i direktiv 2011/92/EU."

(10) Følgende indsættes som artikel 16d:

"Artikel 16d
Tungtvejende offentlig interesse

Senest [tre måneder efter ikrafttrædelsen] og indtil der er opnået klimaneutralitet, sikrer medlemsstaterne i forbindelse med tilladelsesprocessen, at planlægning, opførelse og drift af anlæg til produktion af energi fra vedvarende energikilder, deres tilslutning til nettet og selve det tilknyttede net og lagringsaktiver formodes at være af tungtvejende offentlig interesse og tjene den offentlige sundhed og sikkerhed som omhandlet i artikel 6, stk. 4, og artikel 16, stk. 1, litra c), i direktiv 92/43/EØF, artikel 4, stk. 7, i direktiv 2000/60/EF og artikel 9, stk. 1, litra a), i direktiv 2009/147/EF."

Artikel 2
Ændring af direktiv 2010/31/EU

I direktiv 2010/31/EU foretages følgende ændring:

(1) Følgende indsættes som artikel 9a:

"Artikel 9a
Solenergi i bygninger

Medlemsstaterne sikrer, at alle nye bygninger udformes med henblik på at optimere potentialet for produktion af solenergi på grundlag af den lokale solindstråling, så det er muligt senere at installere solenergiteknologi på en omkostningseffektiv måde.

Medlemsstaterne sikrer, at der etableres egnede solcelleanlæg:

- (a) senest den 31. december 2026 i alle nye offentlige bygninger og erhvervsbygninger med et nytteareal på over 250 kvadratmeter
- (b) senest den 31. december 2027 i alle eksisterende offentlige bygninger og erhvervsbygninger med et nytteareal på over 250 kvadratmeter og
- (c) senest den 31. december 2029 i alle nye beboelsesejendomme.

Medlemsstaterne fastlægger og offentliggør kriterier på nationalt plan for gennemførelsen af disse forpligtelser og for eventuelle undtagelser for bestemte typer af bygninger i overensstemmelse med solcelleanlæggenes vurderede tekniske og økonomiske potentiale og egenskaberne ved de bygninger, der er omfattet af denne forpligtelse.

Artikel 3
Ændring af direktiv 2012/27/EU

I direktiv 2012/27/EU foretages følgende ændring:

- (1) Artikel 3, stk. 5, affattes således:

"5. Medlemsstaterne sikrer i fællesskab en reduktion af energiforbruget på mindst 13 % i 2030 i forhold til fremskrivningerne i referencescenariet fra 2020, således at Unionens endelige energiforbrug ikke overstiger 750 Mtoe, og Unionens primærenergiforbrug højst udgør 980 Mtoe i 2030."

Artikel 4

Gennemførelse

- (1) Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 1, nr. 10), senest den [tre måneder efter dette direktivs ikrafttræden].

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 1, nr. 1), 2), 3), 4), 6), 8) og 9), og artikel 3 senest den [et år efter dette direktivs ikrafttræden].

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 1, nr. 5) og 7), og artikel 2 senest den [to år efter dette direktivs ikrafttræden].

De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

- (2) Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforordninger, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 5

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 6

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand